

סדר תיקון הכללי

יהי רצון שאומרים קודם אמירת תהלים בימות החול:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, הבוחר בדוד עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא כאלו אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו זכותו יגן עלינו, ויעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות לכפר פשעינו ועוונותינו וחסואתינו ולזמר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואחזה ורעות, ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה לטהרנו מעוונותינו ולסלח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר: גם ה' העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קדם זמננו עד מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באופן שנוכל לתקן את אשר שחתנו. וזכות דוד המלך, עליו השלום, יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך, ומאוצר מתנת חנם חננו כדכתיב: וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך ה' אלקינו שיר ושבחה לעולם הבא, ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון ולשיר בקול נעים בגילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה, הוד והדר בבית אלקינו, במהרה בימינו אמן סלה:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּאֵמַר מִוֹהַרְנִי יְצִי"ל "לֹא מִקֹּוֹה שִׁדְךָ לִצְדִק מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ❦

❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו שגלה תקון זה: ובפרט למורנו רבי נתן מברסלב זי"ע

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

לכו נרננה לה' נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלקים:

הריני מזמן את פי, להודות להלל ולשבח את בוראי: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה, בדחילו ורחימו, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

יהודי יקר שים לב!

מסיבת צינזור שמות הקודש מסיבות ידועות. על כן עליך בכל פעם שתתקל באות ה', צריך לקרא בשם השם כקריאתו אֲדָנִי. ובכל מקום שתתקל בשמות אלקי או אלקים וכו', לא לקרא באות קו"ף, אלא רגיל באות ה"א.

- (טז) (א) מִכֶּתֶם לְדָוִד שְׁמִרְנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בְךָ: (ב) אָמַרְתָּ לַה' אֲדָנִי אֶתָּה טוֹבָתִי בְּלִעְלִיךָ: (ג) לְקַדּוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל חֶפְצֵי בָם: (ד) יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מָהָרוּ בַל אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתָי:
- (ה) ה' מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי אֶתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: (ו) חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַנְּעָמִים אֶף נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי: (ז) אֲבָרְךָ אֶת ה' אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֶף לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי: (ח) שְׁוִיתִי ה' לְנֶגְדֵי תָמִיד

כִּי מִיָּמֵינִי בֵּל אָמוּט: (ט) לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף
 בְּשָׂרֵי יִשְׁכֹּן לְבַטָּח: (י) כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאזֹל לֹא תִתֵּן
 חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת: (יא) תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שִׁבְעַ
 שְׂמָחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִמּוֹת בְּיָמֶיךָ נְצַח:

(לב) (א) לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׂוּי פִשְׁעַ כְּסוּי חֲטָאָה: (ב)
 אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב ה' לוֹ עֲזוֹן וְאֵין בְּרוּחֹו רְמִיָּה: (ג) כִּי
 הֶחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׂאנָתִי כָּל הַיּוֹם: (ד) כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה
 תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נְהַפֵּךְ לְשִׁדִּי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סָלָה: (ה) חֲטָאֲתִי
 אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֶמְרָתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לֹה'
 וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֲזוֹן חֲטָאֲתִי סָלָה: (ו) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
 חָסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא
 יִגִּיעוּ: (ז) אַתָּה סִתָּר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רְנִי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי
 סָלָה: (ח) אֲשֶׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זוֹ תִלְךָ אֵינְעָה עָלֶיךָ עֵינָי:
 (ט) אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמִתְגַּ וְרָסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בֵּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: (י) רַבִּים מְכֹאֲוָבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בַּה'
 חֶסֶד יְסוּבְּבוּ: (יא) שְׂמַחוּ בַּה' וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל
 יִשְׂרָאֵל:

(מא) (א) לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: (ב) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם
 רָעָה יִמְלִטְהוּ ה' (ג) ה' יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ יֵאֵשֶׁר וְאֵשֶׁר בְּאֶרֶץ
 וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: (ד) ה' יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוֵי כָּל

מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת בְּחֻלְיוֹ: (ה) אֲנִי אֶמְרָתִי ה' חֲנִנִי רַפָּאָה
 נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: (ו) אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: (ז) וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵּר לְבוֹ יִקְבֵּץ אֶזְנוֹ
 לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵּר: (ח) יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאֵי עָלַי
 יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: (ט) דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא
 יוֹסִיף לָקוּם: (י) גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחַתִּי בּוֹ אוֹכֵל
 לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: (יא) וְאַתָּה ה' חֲנִנִי וְהַקִּימֵנִי
 וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם: (יב) בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יִרְיַע
 אֹיְבֵי עָלַי: (יג) וְאֲנִי בְּתַמִּי תַמְכֶּתְךָ בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: (יד) בָּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן:

(מב) (א) לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרְחָ: (ב) כְּאִיל תִּעְרַג עַל
 אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: (ג) צְמֵאָה נַפְשִׁי
 לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מָתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: (ד) הִיתָה
 לִי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֶמֶר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ
 אֵלֶיךָ: (ה) אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף
 אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: (ו) מִה
 תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: (ז) אֱלֹהֵי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכָּרָךְ
 מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעַר: (ח) תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם

קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיָּךְ כָּל מְשַׁבְּרִיָּךְ וְגַלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: (ט) יוֹמָם
 יִצְוֶה ה' חֶסֶדּוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי: (י)
 אֹמְרָה לְאֵל סְלֵעֵי לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי לָמָּה קִדַּר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֲץ
 אֹיִב: (יא) בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרְרֵי בְּאֶמְרָם אֱלֹהֵי כָּל
 הַיּוֹם אֵיךְ אֶלְקִיךָ: (יב) מַה תִּשְׁתַּוְּחָחֵי נַפְשִׁי וּמַה תִּתְּהַמִּי עָלַי
 הַזְּחִילִי לְאֱלֹקִים כִּי עוֹד אֹדְנֵנוּ יְשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹקֵי:

(נט) (א) לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכַּתָּם בְּשִׁלַּח שָׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַיהוָה: (ב) הֲצִילָנִי מֵאֹיִבֵי אֱלֹקֵי
 מִמַּתְּקוֹמֵמִי תִשְׁגְּבֵנִי: (ג) הֲצִילָנִי מִפְּעֻלֵי אָזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי
 דָּמִים הַזְּשִׁיעֵנִי: (ד) כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים
 לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי ה' (ה) בְּלִי עֶזֶן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאֵה: (ו) וְאַתָּה ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל
 הֲקִיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲזֹן כָּל בְּגֵדֵי אָזֶן סָלָה: (ז)
 יָשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיֶמוּ בַכָּלֵב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: (ח) הִנֵּה יַבִּיעוֹן
 בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמְעֵ: (ט) וְאַתָּה ה'
 תִּשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: (י) עֲזֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי
 אֱלֹקִים מִשְׁגְּבֵי: (יא) אֱלֹקֵי חֶסֶדֶי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹקִים יְרֵאֵנִי
 בְּשׁוּרְרֵי: (יב) אֵל תִּתְהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּבְּנוֹ אֲדָנִי: (יג) חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ
 וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָהּ וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: (יד) כִּלְהַ בְּחִמָּה

(יח) זָרְמוּ מֵיִם עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ:
 (יט) קוֹל רַעְמָה בְּגִלְגֵּל הַאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתִרְעַשׁ
 הָאָרֶץ: (כ) בַּיָּם דִּרְכָה וּשְׁבִילֶיךָ וּשְׁבִילָהּ בְּמֵיִם רַבִּים
 וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ: (כא) נָחִיתָ כִּצְאוֹן עֲמָהּ בְּיַד מִשָּׁה
 וְאַהֲרֹן:

(צ) (א) תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֲתָה הָיִיתָ
 לָנוּ בְּדָר וְדָר: (ב) בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחזִיל אָרֶץ וְתִבֵּל
 וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אֲתָה אֵל: (ג) תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דִּכָּא
 וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: (ד) כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם
 אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַּלְיָלָה: (ה) זָרְמָתֶם שָׁנָה יִהְיוּ
 בַּבֶּקֶר כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: (ו) בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: (ז) כִּי כָּלִינוּ בְּאַפָּהּ וּבַחֲמָתָהּ נִבְהָלָנוּ: (ח) שֵׁת שִׁתָּה
 עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדָהּ עֲלָמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיהָ: (ט) כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרָתָהּ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה: (י) יָמֵי שָׁנֹתֵינוּ בָּהֶם
 שִׁבְעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל
 וְאָזֶן כִּי גָז חִישׁ וְנִעְפָּה: (יא) מִי יוֹדֵעַ עֵז אֶפְהָ וְכִירָאֲתָהּ
 עִבְרָתָהּ: (יב) לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִיא לְבַב חֲכָמָה: (יג)
 שׁוּבָה ה' עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ: (יד) שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִדָהּ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ: (טו) שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת
 עֲנִיתָנוּ שָׁנֹת רָאִינוּ רָעָה: (טז) יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פִּעֲלָהּ

בְּאֶרֶץ חָם: (כד) וַיִּפֹּר אֶת עֲמוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצָּרָיו: (כה)
הִפְךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַבֵּל בְּעִבְדָּיו: (כו) שְׁלַח מִשָּׁה
עֲבָדוֹ אֶתְרוֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: (כז) שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו
וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: (כח) שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת
דְּבָרָיו דְּבָרוּ: (כט) הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם:
(ל) שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרֻדֵּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: (לא) אָמַר וַיָּבֵא
עָרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: (לב) נָתַן גְּשֵׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת
בְּאֲרָצָם: (לג) וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: (לד)
אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבֶה וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר: (לה) וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב
בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם: (לו) וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם
וַיֵּאֲשִׁיב לְכָל אוֹנָם: (לז) וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל: (לח) שָׁמַח מִצָּרִים בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
(לט) פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְךְ וַאֲשׁ לְהֵאִיר לְיִלְהָ: (מ) שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלוֹ
וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִּיעֵם: (מא) פָּתַח צוּר וַיִּזּוּבוּ מֵיִם הָלְכוּ
בְּצִיּוֹת נְהָר: (מב) כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת אֲבָרָהֶם
עֲבָדוֹ: (מג) וַיּוֹצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: (מד) וַיִּתֵּן
לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וְעַמִּל לְאֲמִים יִרְשׁוּ: (מה) בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

(קלז) (א) עַל נְהָרוֹת בְּבָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת
צִיּוֹן: (ב) עַל עָרְבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנֵרוֹתֵינוּ: (ג) כִּי שָׁם

רבנו של עולם, אדון כל, בורא כל הנשמות, רבון כל המעשים, הבוחר בשירי זמרה, עזרני וחנוני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעורר ולהוציא ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ובזכות אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרת לי לפניך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה, שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה – בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים ובזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, ובזכות דוד המלך, עליו השלום, עם כל העשרה צדיקים, שיסדו ספר תהלים (ובזכות הצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה קפיטל תהלים בשביל תקון הברית) ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזכני ותחנני, שאזכה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי, שיצאו ממני לבטלה, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, (אם יאמר חם ושלום בשביל מקרה שנזדמן לו באותו הלילה, יאמר זה: ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה זאת על ידי מקרה לילה, שקרה לי בעוונותי הרבים) כולם אזכה, ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול, להוציאם מהקלפות ומהסטרין אחרנין, מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח ממך נדח. ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין ושדין ולילין, שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות, שיצאו ממני לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדושה, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו:

רבנו של עולם! אל חי וקים, חי החיים, מלא רחמים, הדין את כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להיטיב. אבי אבי, גואלי ופודי. ידעתי ה' ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע אפלו בהמקרות שנודמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המחשבה כלל והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טומאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי, וגרמתי מה שגרמתי, ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי רעה. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. האלקים מצא את עווני. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בוש וכלמה, מלא טנופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש, מר לי מאד, אבי שבשמים; מר לי מאד, רבון כל העולמים. ראה אנחתי ואנקתי, כי נפשי מרה לי מאד, עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם מרירות נפשי, אשר עד גבהי שמים יגיע, כי קצתי בחיי, למה לי חיים כאלה, חיים מרים ומרורים ממות, את קובעת כוס התרעלה שתית, מצית, נפשי:

רבנו של עולם! אתה לבד ידעת רבוי ועצם הפגמים הגדולים, העצומים והנוראים, שנעשים על ידי זה בכל העולמות, ועתה איך אוכל לתקן זאת ובמה יזכה נער כמוני לתקן את אשר שחתתי, אך אף על פי כן ידעתי, ואני מאמין באמונה שלמה, כי אין שום יאוש בעולם כלל. ועדין יש לי תקוה, ועדין לא אבדה תוחלתי מה', כי חסדי ה' כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו. על כן באתי לפניך, ה' אלקי ואלקי אבותי, אלקי אברהם, אלקי יצחק ואלקי יעקב, אלקי כל הצדיקים והחסידים האמתיים ואלקי כל

ישראל, אלקי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי ותעשה את אשר בחוקיך אלך ואת משפטיך אשמר, ותכף את יצרי להשתעבד לך, ותגער בהיצר הרע ותגרשו ממני מעתה ועד עולם, ותשמרני ותצילני ותפלטני מעתה מכל מיני הרהורים רעים וממחשבות רעות ומפגם הראות ומפגם הדבור, ותצילנו מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם במחשבה, דבור ומעשה, ותהיה עמי תמיד ותשמרני ותצילני ממקרה, בין ביום ובין בלילה, מעתה ועד עולם:

אבינו, מלך אל חי וקים, גואל חזק. שטחתי אליך כפי. הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצל לקוחים למות, הצל נרדף וחיב כמוני, הצילני מן השאול תחתיות. תן לי תקוה ולא אבד, חס ושלום, כי מה בצע בדמי, ברדתי אל שחת, היוודך עפר, היגיד אמתך. דלו עיני למרום, יי עשקה לי, ערבני, ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני זדים, כי אין לי שום כח אלא בפי, אין לי שום מנום ומבטח, כי אם עליך לבד, על חסדיך העצומים לבד, על רחמיך הגדולים, על חמלתך האמתית, על חנינותיך הנצחיות ועל כח וזכות הצדיקים, ששמרו את הברית בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריו, בהם תמכתי יתדותי, בהם אשען ואסמך, בזכותם וכחם אבטח ואקוה, כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת. אהה ה', מלטני! אהה ה', פדני! ראה מסוכן כמוני טורף בלב ימים, תהום אל תהום קורא לקול צנורידך, כל משבריך וגליך עלי עברו, צוד צדוני כצפור, איבי חנם. צמתו בבור חיי, וידו אבן בי. צפו מים על ראשי, אמרתי נגזרתי. קראתי שמך, ה', מבור תחתיות: קראתי שמך, ה', מבור תחתיות:

רבנו של עולם! רבנו של עולם! מלא רחמים, מלא חסד חנם,

מלא חנינות, מלא רחמנות, מלא טוב, מלא רצון. כבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד, והנני מקים קבלתנו, והנני קורא אליך ממקום שפל כזה, ממקומות מגונים כאלה. ממעמקים קראתיך, ה', מעמקי עמקים, מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. ואם בעוונותינו הרבים ירדנו למקום שירדנו, וירדנו עכשו בעקבות משיחא למקומות נמוכים ושפלים מאד מאד, שלא ירדו ישראל לתוכם מעולם, כמו שכתוב: ותרד פלאים, אין מנחם לה; אף על פי כן אין אנו מיאשים עצמנו, חס ושלום, בשום אופן בעולם כלל, כי כבר הבטחתנו להשיבנו ממצולות ים, כמו שכתוב: אמר אדני מבשן אשיב, אשיב ממצולות ים. וכתוב: ואף גם זאת, בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם, כי אני ה' אלקיהם:

רבנו של עולם! פתח פידך לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים, באופן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפייס אותך, שתקבל ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרת לי לפניך, כאלו אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו, ואף על פי שאיני יודע לכון שום כונה מהכונות העצומות והנוראות, שיש באלו העשרה מזמורים, יהי רצון מלפניך, ה' אלקי ואלקי אבותי, שתהא חשובה לפניך האמירה בפה לבד. כאלו השגתי וכונתי כל הסודות והכונות שיש בהם, ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל, והנני משליך יהבי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים, שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, (ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, אמן) ועל דעתם ועל כונתם אמרתי כל אלו

העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אזכה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה, שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, שהם כלולים בשמך המיוחד, הגדול והקדוש. ובזכות וכה השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם "אל אלקים" (כזה): אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במספר תפ"ה [ארבע מאות שמונים וחמש], כמספר תהלי"ם, בכח אלו השמות תזכני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה תפ"ה [ארבע מאות שמונים וחמש], שהיא בקלפה כנגד קדושת ספר תהלים, ובכח אלו העשרה מזמורי תהלים תעורר השני השמות הקדושים "אל אלקים", ותהרג, ותשבר ותכניע, ותעקר ותכלה ותבטל את הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל הטפות הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ותקים מקרא שכתוב: חיל בלע ויקיאנו, מבטנו יורישנו אל, ותהרג כל הקלפות, שנבראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדושה, וכל הניצוצות הקדושות שבלעו על ידי פגם חטא זה, כולם תוציאם, ותחזר ותקבצם בקדושה שנית, ותזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונזכה לעסק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באפן שנזכה לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאזלין ערטילאין על ידי עוונותינו הרבים על ידי פגם הטפות קרי, שיצאו ממני לבטלה:

רבנו של עולם, אמיץ כח, ורב אונים! עשה מה שתעשה ברחמך הרבים באפן שנזכה לתקן פגם הברית, פגם טפי המת, בין מה שפגמנו בזה בשוגג, בין במזיד, בין באנס, בין ברצון – על הכל

שומע תפלה; חוס וחמל עלי, שומע צעקה, שומע אנחה, שומע אנקה, רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה! אל יפל דמי ארצה לפניך, אל תתן לשחת נפשי, הצילני מדמים, אלקים, אלקי תשועתי. תרנן לשוני צדקתך. חוסה עלי, כרב רחמיק, כרב חסדיך, יהמו נא מעיך וחנינותיך על עלוב נפש כמוני, על נרדף כמוני, על מלזכלך בחטאים כמוני, על חסר דעה, חסר עצה כמוני, כי לך לבד עינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני למרום, עזר נא, הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה, באמת ובלב שלם, ואזכה להיות תמיד כרצונך הטוב מעתה ועד עולם. כחסדך חייני, ואשמרה עדות פיך, לב טהור ברא לי אלקים, ורוח נכון חדש בקרבי:

ובכן, יהי רצון מלפניך, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אדון השמחה והחדוה, אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב: הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו, שתעזרני ברחמיק העצומים ותזכני להיות בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האומללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד, הסר ממני יגון ואנחה, שמח נפש עבדך, כי אליך, ה', נפשי אשא. תודיעני ארח חיים. שבע שמחות את פניך, נעימות בימינך נצח. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. שבעני מטובך, ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת. עורה כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר. זכנו לכל העשרה מיני נגינה דקדושה, שהם מכניעים ומתקנים פגם הברית, כאמור: אברך את ה' אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי. לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. בית והון נחלת אבות, ומה' אשה משכלת. יומם יצוה ה' חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי.

כי נחם ה' ציון, נחם כל חרבותיה, וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה', ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה. שמחו בה' וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי לב: אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה. שמחו צדיקים בה', והודו לזכר קדשו, אמן נצח סלה ועד:

זאת התפלה היא מעט הכמות ורב האיכות:

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות אנת לעלא. לעלא מן כלא. ולית לעלא מנך. דלית מחשבה תפיסא בכ כלל, ולך דומיה תהלה. ומרומם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש, שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי, במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות. ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול, שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת ה' כהרף עין, "לאור באור החיים" כל ימי היותי על פני האדמה; ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדושה, ותהיה יציאתי מן העולם

